

30-03-2023
VYPRAVENO DNE

**KRAJSKÁ HYGIENICKÁ STANICE
JIHOMORAVSKÉHO KRAJE SE SÍDLEM V BRNĚ**
JEŘÁBKOVA 4, 602 00 BRNO

Číslo jednací: **KHSJM 18803/2023/BM/PRAV**
Spisová značka: **S-KHSJM 07686/2021**

Doporučeně – do vlastních rukou

Vyřizuje: **Mgr. Jana Kuklínková**
Telefon: **541 126 462**
E-mail: **jana.kuklinkova@khsbrno.cz**

nar. 1996

V Brně dne 29. března 2023

ROZHODNUTÍ

Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně (dále jen „KHS JmK“ nebo „organ ochrany veřejného zdraví“) jako správní úřad místně příslušný podle § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s § 82 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 258/2000 Sb.“), a věcně příslušný podle § 82 odst. 2 písm. k) zákona č. 258/2000 Sb., rozhodla v řízení o přestupku v souladu s § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), takto:

I.

Obviněný [REDAKCE] (dále jen „obviněný“), se uznává **vinným** ze spáchání přestupku podle **§ 92n odst. 1 písm. b) zákona č. 258/2000 Sb.**, kterého se úmyslně dopustil jako fyzická osoba tím, že v době trvání nouzového stavu vyhlášeného usnesením vlády České republiky ze dne 30.09.2020 č. 957 od 00:00 hodin dne 05.10.2020 nesplnil povinnost stanovenou mimořádným opatřením Ministerstva zdravotnictví ze dne 07.12.2020, č.j.: MZDR 15757/2020-43/MIN/KAN (dále jen „mimořádné opatření“), vydaným podle § 80 odst. 1 písm. g) zákona č. 258/2000 Sb. k ochraně zdraví fyzických osob při epidemii, kterým byl s účinností ode dne 08.12.2020 všem osobám zakázán pohyb a pobyt ve všech vnitřních prostorech staveb, mimo bydliště nebo místo ubytování (např. hotelový pokoj), v prostředcích veřejné dopravy, na nástupišti, v přístřešku a čekárně veřejné dopravy, v motorových vozidlech, ledaže se v motorovém vozidle nachází pouze osoby z jedné domácnosti, na všech ostatních veřejně přístupných místech v zastavěném území obce, kde dochází na stejném místě a ve stejný čas k přítomnosti alespoň 2 osob vzdálených od sebe méně než 2 metry, nejedná-li se výlučně o členy domácnosti, bez ochranných prostředků dýchacích cest (nos, ústa) jako je respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál nebo jiné prostředky, které brání šíření kapének, s uvedenými výjimkami, **když dne 04.02.2021 v čase 19:00 hodin pobýval ve vnitřních prostorách provozovny stravovacích služeb „Pivní šenk Čtyři růže“ na ulici Veverí 320/32 v Brně, společně se 49 dalšími osobami, bez ochranného prostředku dýchacích cest.**

II.

Za uvedený přestupek se obviněnému v souladu s § 35 písm. b) a § 46 odst. 1 větou první zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 92n odst. 3 písm. a) zákona č. 258/2000 Sb. ukládá **pokuta ve výši**

1.500 Kč

(slovy: jedentisícpětset korun českých).

Pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet KHS JmK, vedený u České národní banky, pobočky Brno, zřízený pro tento účel, číslo účtu: **19-45829621/0710**. Variabilním symbolem je datum narození obviněného bez teček, ve formátu DDMMRRRR, tj. [REDACTED].

III.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti, ukládá se obviněnému dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějšího předpisu (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“), povinnost nahradit **náklady řízení** paušální částkou ve výši

1.000 Kč

(slovy: jedentisíc korun českých),

a to do třiceti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí zaplacením na zvláštní účet KHS JmK, zřízený pro tento účel u České národní banky, pobočky Brno, číslo účtu **19-45829621/0710**, variabilní symbol: [REDACTED].

Odůvodnění

Dne 11.02.2021 bylo KHS JmK doručeno Oznámení přestupku od Policie České republiky, Městského ředitelství policie Brno, Obvodního oddělení policie Brno - Žabovřesky (dále také jen „PČR“) ze dne 06.02.2021, č. j. KRPB-22378-15/PŘ-2021-060211, kterým bylo KHS JmK v souladu s § 74 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky oznámeno důvodné podezření, že byl obviněným spáchán přestupek podle § 92n odst. 1 písm. b) zákona č. 258/2000 Sb., KHS JmK zaevidováno pod č. j. KHSJM 07686/2021/BM/PRAV, sp. zn. S-KHSJM 07686/2021.

K Oznámení přestupku byl připojen Úřední záznam č. j. KRPB-22378-14/ČJ-2021-060211 ze dne 04.02.2021 (dále jen „Úřední záznam“), ve kterém je uvedeno, že dne 04.02.2021 v 18:55 hodin byla hlídka PČR vyslána do pivního šenku Čtyři růže, kde se dle sdělení anonymního oznamovatele mělo nacházet několik hostů včetně personálu pivnice. Hlídka do předmětné provozovny vstoupila v 19:00 hodin, v celém prostoru provozovny se nacházelo velké množství osob, což si vyžádalo součinnost dalších dvou hlídek PČR. Všechny přítomné osoby neměly zakryté dýchací cesty, popíjely pivo, popř. jiné alkoholické nebo nealkoholické nápoje. Celkem v provozovně hlídka PČR ztotožnila 50 osob, mezi nimi obviněného.

Protože prostory byly obsluhou deklarovány jako petiční místo, byly všechny osoby na místě po poučení hlídkou PČR vyzvány, aby poté, co se seznámí se zněním petice a tuto případně podepíší, opustily provozovnu, což uposlechly a z provozovny odešly.

Hlídka PČR na místě pořídila fotodokumentaci prostor a videozáznam ze zákroku.

Po zhodnocení shora uvedených skutečností dospěla KHS JmK k závěru, že shora uvedená skutková zjištění podložená Úředním záznamem a videozáznamem odůvodňují vyslovení viny obviněného ve věci spáchání přestupku a dne 01.12.2022 v souladu s § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 150 odst. 1 správního řádu vydala příkaz č. j. KHSJM 69824/2022/BM/PRAV, kterým byl obviněný uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 92n odst. 1 písm. b) zákona č. 258/2000 Sb. Za uvedený přestupek byla obviněnému uložena podle § 92n odst. 3 písm. a) zákona č. 258/2000 Sb. pokuta ve výši 1.500 Kč. Doručení příkazu vykázáno dne 07.12.2022.

Proti příkazu podal obviněný v zákonné lhůtě odpor, který byl KHS JmK doručen dne 14.12.2022 a zaevidován pod č. j. KHSJM 74546/2022/BM/PRAV (dále jen „odpor“). V podaném odporu účastník řízení uvedl, že o přestupku již rozhodl Odbor obrany Magistrátu města Brna, který mu dne 21.01.2022 rozhodnutím č. j. MMB/0041626/2022 uložil podle §34 odst. 1 písm. a) zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 240/2000 Sb.“), za porušení povinnosti podle usnesení vlády České

republiky č. 78 ze dne 28.01.2021 č. 31/2021 Sb. a č. 79 ze dne 28.01.2021 č. 32/2021 Sb. pokutu, přičemž napadený příkaz nebyl vydán KHS JmK ani v rámci obnovy předchozího řízení vedeného Magistrátem města Brna. Účastník řízení proto v odporu požaduje zastavení řízení z důvodu dvojího trestání podle § 86 odst. 1 písm. i), j) zákona o odpovědnosti za přestupky s odkazem na článek 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod.

Obviněný byl vyzooměn o pokračování v řízení (přípis č. j. KHSJM 05187/2023/BM/PRAV ze dne 23.01.2023) a usnesením č. j. KHSJM 05190/2023/BM/PRAV ze dne 23.01.2023 mu byla určena lhůta k upřesnění jeho vyjádření, navrhování důkazů a dalších návrhů v řízení a také k vyjádření stanoviska; obě písemnosti byly doručeny obviněnému dne 30.01.2023. Obviněný se více k věci nevyjádřil.

KHS JmK prostřednictvím žádosti o součinnost č. j. KHSJM 14255/2023/BM/PRAV ze dne 07.03.2023 požádala Magistrát města Brna, Odbor obrany o poskytnutí kopie rozhodnutí, na něž obviněný v odporu poukazuje, a dne 08.03.2023 obdržela kopii příkazu č. j. MMB/0041626/2022 ze dne 21.01.2022 (dále jen „Příkaz MMB“).

Součástí spisu zn. S-KHSJM 07686/2021 jsou ke dni vydání tohoto rozhodnutí následující podklady:

1. Oznámení přestupku PČR ze dne 06.02.2021, č. j. KRPB-22378-15/PŘ-2021-060211 (2 listy) + příloha Úřední záznam (3 listy + 2 DVD),
2. Příkaz č. j. KHSJM 69824/2022/BM/PRAV ze dne 01.12.2022 (2 listy) + doručenka,
3. Odpor proti příkazu ze dne 10.12.2022, č. j. KHSJM 74546/2022/BM/PRAV (1 list),
4. Vyrozmění o pokračování v řízení č. j. KHSJM 05187/2023/BM/PRAV ze dne 23.01.2023 (2 listy) + doručenka,
5. Usnesení o určení lhůty č. j. KHSJM 05190/2023/BM/PRAV ze dne 23.01.2023 (1 list),
6. Žádost o součinnost – poskytnutí kopie rozhodnutí č. j. KHSJM 14255/2023/BM/PRAV ze dne 07.03.2023 (1 list) + doručenka,
7. Odpověď na žádost o součinnost MMB č. j. MMB/0125373/2023 ze dne 08.03.2023, č. j. KHSJM 14919/2023/BM/PRAV/01 (1 list) + příloha Příkaz MMB (3 listy).

KHS JmK konstatuje, že nemá důvod pochybovat o tom, že se skutkový děj udál tak, jak bylo popsáno v příkazu. V podaném odporu ani v rámci řízení po podání odporu obviněný nepopřel skutečnost, že **dne 04.02.2021 v čase 19:00 hodin pobýval ve vnitřních prostorách provozovny stravovacích služeb „Pivní šenk Čtyři růže“ na ulici Veverí 320/32 v Brně, společně se 49 dalšími osobami, bez ochranného prostředku dýchacích cest**, a nepředložil žádný důkaz, ze kterého by vyplývalo, že skutkový děj byl jiný, než jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí. V odporu obviněný namítal pouze skutečnost, že za týž skutek mu již byla uložena pravomocně pokuta.

Posouzení namítaného porušení zákazu někoho stíhat nebo potrestat dvakrát za stejnou věc – zásady *ne bis in idem*

Zásada *ne bis in idem* je upravena v zákoně o odpovědnosti za přestupky, kdy § 77 tohoto zákona upravuje překážky řízení, tj. jak překážku probíhajícího řízení (litispence), tak překážku věci rozhodnuté (res administratae/iudicatae). Dle ustanovení § 77 odst. 1 a 2 zákona o odpovědnosti za přestupky:

- (1) Nikdo nemůže být obviněn z totožného přestupku za skutek, o němž již bylo proti téže osobě zahájeno řízení podle tohoto zákona nebo trestní řízení.
- (2) Nikdo nemůže být obviněn z přestupku za skutek, o němž již bylo v jiném řízení proti téže osobě pravomocně rozhodnuto. Rozhodnutím podle věty první se rozumí rozhodnutí o tom, že se skutek nestal, nespáchal jej obviněný, spáchání skutku se nepodařilo obviněnému prokázat nebo že skutek je trestným činem nebo totožným přestupkem nebo není přestupkem, trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno, trestní stíhání bylo zastaveno na základě schválení narovnání, bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání nebo bylo odstoupeno od trestního stíhání mladistvého.

V § 86 zákona o odpovědnosti za přestupky jsou pak vymezeny důvody pro zastavení řízení: „Správní orgán řízení zastaví, jestliže „[...] o totožném přestupku dříve zahájil řízení podle tohoto zákona proti téže osobě jiný správní orgán, o skutku již bylo pravomocně rozhodnuto správním orgánem nebo orgánem činným v trestním řízení způsobem uvedeným v § 77 odst. 2, [...] o skutku již bylo rozhodnuto jako o disciplinárním deliktu a uložené opatření lze považovat za postačující [...]“

Rovněž je upravena možnost podmíněného zastavení řízení v případě, kdy se vede trestní řízení o totožném skutku. Správní orgán by pak řízení o tomto skutku mohl znovu zahájit za předpokladu, že v trestním řízení nebylo rozhodnuto, že se skutek nestal, nespáchal jej obviněný nebo se mu jeho spáchání nepodařilo prokázat.

Na ústavní úrovni je zásada *ne bis in idem* zakotvena v článku 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod. Povinnost ctít uvedenou zásadu dále plyne z mezinárodních závazků České republiky, zejména z článku 4 odst. 1 protokolu č. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), podle nějž „nikdo nemůže být stíhán nebo potrestán v trestním řízení podléhajícím pravomoci téhož státu za trestný čin, za který již byl osvobozen nebo odsouzen konečným rozsudkem podle zákona a trestního řádu tohoto státu.“ A ačkoliv uvedená ustanovení hovoří pouze o „trestním stíhání“ či „trestním řízení“, danou zásadu je nepochybně třeba vztáhnout i na řízení o přestupcích a o správních deliktech. Platnost zásady *ne bis in idem* i pro oblast správního trestání konstatoval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 16.02.2005, č. j. A 6/2003-44. Obdobné závěry plynou také z judikatury Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“), který obecně dovozuje, že práva garantovaná Úmluvou pro řízení o trestních činech platí nejen pro řízení o činech patřících podle právních řádů smluvních států mezi trestné činy, ale i pro činy, které orgány smluvních stran Úmluvy kvalifikují jako přestupky či jiné správní delikty, mají-li tyto delikty „trestněprávní povahu“.

Potíže při aplikaci článku 4 protokolu č. 7 Úmluvy však působí skutečnost, že tento článek ani žádné jiné ustanovení Úmluvy nijak blíže nespecifikuje totožnost činu. V judikatuře ESLP se postupně vyprofilovaly různé přístupy k výkladu prvku „idem“, pročež přistoupil ESLP ke sjednocení své vnitřně rozporné judikatury k dané otázce a učinil tak rozsudkem ze dne 10.02.2009 ve věci Zolotukhin proti Rusku (číslo stížnosti 14939/03). Podle ESLP tak čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě zakazuje stíhání pro druhý „trestný čin“, pokud je tento druhý trestný čin založen na totožném či v podstatných rysech totožném skutku. Je tedy nutno určit, jak vykládat pojem „totožnost skutku“.

Skutek de facto představuje skutkový děj, zahrnující skutkové okolnosti konkrétního případu „tak jak se stal“, bez ohledu na jejich trestněprávní relevanci. Skutkem de iure je naopak souhrn trestněprávně relevantních skutečností odlišitelný od jiného skutku de iure téhož pachatele. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 As 125/2011-163 ze dne 11.01.2012 (dále jen „rozsudek ze dne 11.01.2012“) konstatuje, že si je vědom toho, že výklad některých právních pojmů ze strany ESLP může mít autonomní povahu. Stejně tak nepřehlédl, že velký senát ESLP v rozsudku Zolotukhin proti Rusku uvedl, že při posuzování zásady *ne bis in idem* odmítá přístup kladoucí důraz na právní kvalifikaci deliktu. Přesto je Nejvyšší správní soud toho názoru, že za rozhodný komparátor pro stanovení prvku *idem* je nutno považovat skutek de iure a v citovaném rozsudku k aplikaci zásady *ne bis in idem* shrnuje, že čl. 4 odst. 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě zakazuje stíhání pro druhý trestný čin (včetně deliktu trestněprávní povahy), pokud je tento druhý trestný čin založen na totožném či v podstatných rysech totožném skutku; podstatou skutku je přitom právně relevantní jednání pachatele a jím zapříčiněný právně významný následek. Jak NSS v rozsudku ze dne 11.01.2012 uvádí, fakta nikdy neexistují sama o sobě, teprve daná právní kvalifikace činí některá fakta relevantní a jiná irelevantní, a proto je při rozhodování o tom, které z nepřeberného množství rozličných skutkových okolností budou k danému skutku vztaheny, vždy nutno určitým způsobem zohlednit právní kvalifikaci dotčeného deliktu.

Jednotlivé prvky právně relevantního jednání obviněného jsou popsány ve výrokových větách rozhodnutí o přestupcích. KHS JmK proto na základě žádosti o součinnost zařadila do spisu kopii Příkazu MMB, kterým byla Magistrátem města Brna udělena obviněnému pokuta za přestupek dle ustanovení § 34 odst. 1 písm. a) zákona č. 240/2000 Sb., kterého se dopustil tím, že v době krizového stavu nesplnil povinnost strpět omezení vyplývající z krizových opatření, když

- dne 04.02.2021 v blíže nezjištěné době, jistě však od 19:00 hodin,
- pobýval v Brně na ulici Veveří 340/32 ve vnitřních prostorech provozovny restaurace pivní šenk Čtyři růže, kde byla dle vládního nařízení zakázána přítomnost veřejnosti, s dalšími 49 osobami,
- konzumoval nápoje z nabídky restaurace,
- takže neomezil svůj volný pohyb na území celé České republiky v době od 05:00 hod. do 20:59 hod.,
- neomezil pohyb na veřejně přístupných místech na dobu nezbytně nutnou a nepobýval v místě svého bydliště,

- neomezil kontakty s jinými osobami na nezbytně nutnou míru a pobýval na veřejně přístupném místě s dalšími 49 osobami,

čímž porušil povinnost dle **§ 31 odst. 3. písm. c) zákona č. 240/2000 Sb.**, strpět omezení vyplývající z krizových opatření stanovených v době krizového stavu, specifikovaných v usnesení vlády České republiky, a to:

- zákaz přítomnosti veřejnosti v provozovně stravovacích služeb (např. restaurace, hospody, bary) s výjimkami, které se na jednání obviněného nevztahují,
- zákaz volného pohybu osob na území celé České republiky v době od 05:00 hodin do 20:59 hodin s výjimkami, kdy bylo nařízeno omezit pohyb na veřejně přístupných místech na dobu nezbytně nutnou a pobývat v místě svého bydliště s výjimkami, a omezit na nezbytně nutnou míru kontakty s jinými osobami než se členy domácnosti, pobývat na veřejně přístupných místech nejvýše v počtu 2 osob s vymezenými výjimkami.

Předmětným rozhodnutím KHS JmK se obviněný uznává vinným ze spáchání přestupku podle **§ 92n odst. 1 písm. b) zákona č. 258/2000 Sb.**, kterého se úmyslně dopustil jako fyzická osoba tím, že v době trvání nouzového stavu nesplnil povinnost stanovenou mimořádným opatřením vydaným podle § 80 odst. 1 písm. g) zákona č. 258/2000 Sb. k ochraně zdraví fyzických osob při epidemii, kterým byl s účinností ode dne 08.12.2020 všem osobám zakázán pohyb a pobyt ve všech vnitřních prostorech staveb, mimo bydliště nebo místo ubytování (např. hotelový pokoj), v prostředcích veřejné dopravy, na nástupišti, v přístřešku a čekárně veřejné dopravy, v motorových vozidlech, ledaže se v motorovém vozidle nachází pouze osoby z jedné domácnosti, na všech ostatních veřejně přístupných místech v zastavěném území obce, kde dochází na stejném místě a ve stejný čas k přítomnosti alespoň 2 osob vzdálených od sebe méně než 2 metry, nejedná-li se výlučně o členy domácnosti, bez ochranných prostředků dýchacích cest (nos, ústa) jako je respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál nebo jiné prostředky, které brání šíření kapének, s uvedenými výjimkami, když

- dne 04.02.2021 v čase 19:00 hodin
- pobýval ve vnitřních prostorách provozovny stravovacích služeb „Pivní šenk Čtyři růže“ na ulici Veveří 320/32 v Brně, společně se 49 dalšími osobami
- bez ochranného prostředku dýchacích cest.

Výchozím bodem pro posouzení totožnosti skutku je tedy celistvý popis skutkových podstat v obou řízeních, a to bez ohledu na odlišnosti v právní kvalifikaci. O totožný skutek se nebude jednat v případě, pokud nebude možné dovodit shodu v jednání nebo následku. Totožnost skutku nezakládá ani částečná shoda skutkových vět. Jakkoli se měl obviněný přestupku nyní posuzovaného KHS JmK dopustit jednáním (spočívajícím v nepoužití ochrany dýchacích cest) v místní a časové souvislosti s jednáním, za které byl postihnut Příkazem MMB, oba tyto skutky se podstatně odlišují v rozhodných okolnostech jednání obviněného, tedy projevů jeho vůle ve vnějším světě. Jde tudíž o odlišné skutky (činy), jejichž znaky se obsahově nekryjí v právně relevantních okolnostech, když zásadní právně relevantní okolností v předmětném přestupkovém řízení je skutečnost, že obviněný nepoužil patřičnou ochranu dýchacích cest, což bylo pro přestupek projednávaný MMB naopak skutečností zcela irelevantní, a tato skutečnost není ani uvedena ve skutkové větě Příkazu MMB. Naopak skutečnosti zásadní pro rozhodnutí o přestupku MMB, uvedené ve výroku Příkazu MMB (obviněný konzumoval nápoje z nabídky restaurace, neomezil svůj volný pohyb na území celé České republiky v době od 05:00 hod. do 20:59 hod., neomezil pohyb na veřejně přístupných místech na dobu nezbytně nutnou a nepobýval v místě svého bydliště, neomezil kontakty s jinými osobami na nezbytně nutnou míru) nejsou pro přestupek projednávaný KHS JmK podstatným rysem.

KHS JmK s ohledem na uvedené dospěla k názoru, že **předmětné řízení a rozhodnutí o přestupku není porušením zásady *ne bis in idem*.**

Podle § 13 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je fyzická osoba pachatelem, jestliže svým zaviněným jednáním naplnila znaky přestupku nebo jeho pokusu, je-li trestný.

Podle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. KHS JmK konstatuje, že ke vzniku odpovědnosti za přestupek podle § 92n odst. 1 písm. b) zákona č. 258/2000 Sb. postačí zavinění z nedbalosti.

V době spáchání přestupku bylo účinné usnesení vlády České republiky ze dne 28.01.2021 č. 78 o přijetí krizového opatření (usnesení č. 31/2021 Sb.), kterým byla zakázána přítomnost veřejnosti v provozovnách stravovacích služeb (např. restaurace, hospody a bary), s uvedenými výjimkami, a dále usnesení vlády České republiky ze dne 28.01.2021 č. 79 o přijetí krizového opatření (usnesení č. 32/2021 Sb.), kterým byl zakázán volný pohyb osob na území celé České republiky s uvedenými výjimkami. Vzhledem k tomu, že v takových prostorách byla přítomnost veřejnosti zakázána, **nelze na tento případ vztáhnout výjimku** uvedenou v čl. I odst. 2 písm. t) mimořádného opatření, podle které se zákaz pohybu a pobytu ve všech vnitřních prostorech staveb, mimo bydliště nebo místo ubytování (např. hotelový pokoj), bez ochranných prostředků dýchacích cest (nos, ústa) jako je respirátor, rouška, ústenka, šátek, šál nebo jiné prostředky nevztahuje na zákazníky provozoven stravovacích služeb v době konzumace potravin a pokrmů včetně nápojů, a to za podmínky, že zákazník sedí u stolu.

Po zhodnocení shora uvedených skutečností dospěla KHS JmK opětovně k závěru, že skutková zjištění podložená výše citovanými důkazy – Úředním záznamem a videozáznamem, považuje za dostatečnou a odůvodňují vyslovení viny obviněného ve věci spáchání přestupku podle výroku I. tohoto rozhodnutí. Ke zjištění stavu věci není v tomto konkrétním případě nutné pořizovat svědeckou výpověď příslušníků PCR přítomných na místě, když Úřední záznam a videozáznam byly pořízeny oprávněnou osobou a lze je tak považovat za dostatečný důkazní prostředek.

KHS JmK opakovaně konstatuje, že předmětným nesplněním povinnosti stanovené mimořádným opatřením obviněný naplnila formální znak skutkové podstaty přestupku uvedeného v § 92n odst. 1 písm. b) zákona č. 258/2000 Sb.

Rovněž byl naplněn materiální znak skutkové podstaty přestupku, spočívající v tom, že jednáním obviněného byl dotčen zákonem chráněný veřejný zájem – ochrana veřejného zdraví v míře naplňující stupeň společenské škodlivosti předmětných přestupků.

Při rozhodování o výši uložené pokuty se orgán ochrany veřejného zdraví zabýval okolnostmi uvedenými v § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky, povahou a závažností přestupků podle kritérií uvedených v § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, včetně polehčujících a přitěžujících okolností uvedených v § 39 a § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Shora uvedené mimořádné opatření bylo vydáno v souvislosti s nepříznivým vývojem epidemiologické situace ve výskytu onemocnění covid-19 způsobeného koronavirem s označením SARS-CoV-2 v České republice. Koronavirus se přenáší z člověka na člověka po úzkém kontaktu. Jedná se o tzv. kapénkovou infekci, která je přenášena vzduchem. Zasahuje nejčastěji sliznice horních a dolních dýchacích cest a spojivky. Inkubační doba je cca dva až čtrnáct dní. Nejčastějšími cestami, kudy vnikají viry do lidského těla, jsou sliznice, tedy ústa, nos a také oči.

Cílem tohoto mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví bylo používání zábrany proti šíření kapének od nosiče tohoto onemocnění tak, aby se v největší možné míře zamezilo komunitnímu přenosu onemocnění covid-19. Z toho důvodu se zakázal pohyb a pobyt na vymezených místech bez náležitých ochranných prostředků dýchacích cest, které brání šíření kapének.

Vnitřní prostory jsou z pohledu rizika přenosu viru SARS-CoV-2 významněji rizikovější než prostory venkovní a hrozí v nich snazší přenos nákazy prostřednictvím kontaminovaných předmětů. Rizikovitost vnitřních prostorů je potencována nedostatečným větráním daných prostor. Toto riziko se dále zvyšuje, pokud není používán ochranný prostředek dýchacích cest.

Důkazy o zásadním vlivu ochrany dýchacích cest na prevenci přenosu SARS-CoV-2 jsou publikovány v řadě vědeckých studií a ochranu nosu a úst doporučují na jejich základě veřejnosti i významné mezinárodní organizace, včetně Světové zdravotnické organizace (WHO), Evropského střediska pro kontrolu a prevenci nemocí (ECDC) nebo Střediska pro kontrolu a prevenci nemocí Spojených států amerických (CDC). Správně nošená obličejová maska je nejen účinná při snižování šíření viru pomocí respiračních sekretů, ale také při ochraně jednotlivců před onemocněním covid-19. Vlivu roušek na přenos viru SARS-CoV-2 způsobujícího onemocnění covid-19 se obsáhle věnuje Ministerstvo zdravotnictví v odůvodnění předmětného mimořádného opatření.

Obviněný jednal v rozporu se shora uvedenými cíli mimořádného opatření, čímž zvýšil riziko přenosu onemocnění covid-19 a jeho šíření v populaci.

Jako k přitěžující okolnosti KHS JmK přihlédla k tomu, že se obviněný dopustila přestupku v blízkosti velkého množství jiných osob, které se nacházely současně v relativně malém uzavřeném prostoru.

Jako k polehčující okolnosti KHS JmK přihlédla k tomu, že není známo, že by následkem nesplnění výše zmíněné povinnosti došlo k poškození zdraví osob.

Při stanovení výměry pokuty přihlédl správní orgán jako k polehčující okolnosti také ke skutečnosti, že podle skutečností známých KHS JmK z její úřední činnosti se obviněný přestupku podle § 92n odst. 1 písm. b) zákona č. 258/2000 Sb. dopustil poprvé.

Na základě vyhodnocení výše zmíněných okolností případu a jejich vzájemnému poměření rozhodl orgán ochrany veřejného zdraví o uložení pokuty obviněnému ve výši 1.500 Kč. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti považuje KHS JmK stanovenou výši pokuty při spodní hranici zákonné sazby za přiměřenou. KHS JmK poznamenává, že vzhledem k možnosti uložit pokutu až do výše 3.000.000 Kč (viz § 92n odst. 3 písm. a) zákona č. 258/2000 Sb.) představuje uložený správní trest 0,05 % této sazby.

Při rozhodování o náhradě nákladů správního řízení orgán ochrany veřejného zdraví vycházel z ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou byla obviněné uložena proto, že řízení v této věci vyvolala porušením svých právních povinností. Pro úplnost pak KHS JmK konstatuje, že obviněná do dne vydání tohoto rozhodnutí nepodala žádost o snížení paušální částky náhrady nákladů řízení.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do patnácti dnů ode dne jeho oznámení, den oznámení se do této doby nezapočítává, o odvolání rozhoduje Ministerstvo zdravotnictví České republiky a odvolání se podává u Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně, Jeřábkova 4, 602 00 Brno.

Mgr. Bc. Petra Kubišová
vedoucí oddělení
právního

Rozdělovník
Adresát
KHS JmK – spis
– EPO